

A mai szentírási részből most egy mozzanatot szeretnék kiemelni: az örömet. Öröm töltötte el a tanítványokat, amikor rájöttek, hogy Jézus az, aki most beszél velük. Annyira megörültek Jézus megjelenésének, hogy szinte el sem hitték, hogy Jézus áll előttük.

Az örömtelen és szomorú keresztények nem jó cégerei Jézusnak. A szomorú, a rosszkedvű, a zsörtölődő és örömtelen keresztények közösségébe senki sem megy szívesen. Igen fontos, hogy a ma keresztényei valóban az öröm, az örömhír emberei legyenek. Van okunk az örömrre, hiszen Jézus velünk van.

Mi jellemzi az öröm emberét?

- Észre tudja venni a jót, és örül a jószág kivirágzásának.
- Egyensúlyban van testileg, lelkileg. Jóban van önmagával.
- Van öniróniája. Tud magán nevetni. Ha szükséges, meg tudja magát mosolyogni.
- Nem veszi halálosan komolyan a dolgokat, hanem ha szükséges, tud lazítani.
- Nem a mindig szigorú előírások, hanem ha a helyzet úgy kívánja, akkor az emberiség szabja meg a reakcióit, döntéseit.
- Felül tud emelkedni a problémákon, mintegy felülről nézve azokat.

A feltámadt Jézus öröme betölti életét, és ezt az örömet sugározza embertársai felé. Jézus itt van, jelen van számunkra is, a mai korban, a 21. században is itt van. Csak hagyjuk, hogy belépjen az életünkbe. Vegyük észre finom, apró jeleit, amellyel akar bennünket a jó irányba téríteni.

Mindig elégedetlen, kesergő, zsörtölődő, kritizáló világunkban mi legyünk az öröm emberei, akik számára Jézus él, Jézus jelen van az életünkben.

Gyűrű Ferenc plébános, Lövő